

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Septemb. Tantò quidquid vehementius volumus, quantò certius,
quam bonum sit, intelligimus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Sequitur simile : illum se hujus linguæ accomodare ad Sapientiam ; alterius animam illuminare in prophetia , illius Temperantiam corroborare ; alium instituere ad eleemosynam ; docere alium jejunare, exerceri ad pietatem, & mundi res contemnere : alium præparare ad martyrium ; atque sic alia in aliis operari. Hic Spiritus se in animos insinuans hominum , exornat bonis suis unumquemque , prout opportunum esse videtur. Virtus enim , ut fecunda parens , multiplici foetu gloriosa , obumbrantes Spiritu Sancto , in Abele innocentiam genuit, in Noë Spem, & Longanimitatem, obedientiam in Abrahamo, in Jobo invictam Patientiam, in Josepho Castimoniam, in Mose Mansuetudinem, in Davide Pœnitentiam, in Apostolis dignam Deo perfectionem. Hi omnes velut ab alto, & sublimi loco videntur unumquemque affari, & dicere : nihil esse Virtute pulchrius , nihil præstabilius, nihil hominum contentione dignius, nihil honestius. Præ illa spernendæ sunt omnes , & Midæ opes cum auro, & Cœli gazæ. Dubitas ? Audi quod sequitur :

Gazas congestas, præcedit mentis honestas.

27. DIES SEPTEMB.

Tantò quidquid vehementius volumus, quantò certius, quam bonum sit, intelligimus. *S. Augustinus lib. 2. de pecc. Merit. cap. 17.*

Desiderium I. **Q**Uum sit Virtus, & veritate formosa, & dignitate magnifica, & æstimatione pretiosa, ex prædictis satis fuit exploratum. Virtus tibi modò non tantum est de facie levi-

leviter nota, sed tota penitus cognita. Quæ igitur in Intellectu, superest, ut sit in affectu: quæ fuit intellecta, sit jam dilecta, quæ tibi explorata, sit & desiderata. Eo enim quid volumus vehementius, quod intelligimus evidentius. Summum desiderium, quod exigit bonum, quod est summum Gratia, & naturæ forores sunt, eundem habent auctorem, & Patrem Deum. Itaque docebunt te naturalia, quomodo oporteat concupiscere supernaturalia. Natura sua suo est instituta auctore, ut nullum rei ulli contemneret bonum, nisi illius obrinendi, magna præcesserit cupiditas. Res naturæ plus optant, quam nanciscuntur. Ignis, dum sursum ascendit, nihil magis appetit, quam contingere cælum: & tamen illuc non pervenit. Sed cupiditas illa ei fuit necessaria, ut ad locum perveniret, non summum, sed sublimem. Saxum, cum descendit, desiderat descendere usque ad cor terræ, & tamen permanet in ejus superficie. Ardentissimam quoque affectionem ingessit brutis animalibus erga foetus. Vacca, absente vitulo, mugit, & quasi gemit. Animalia timida, amor prolis irrita, & impavida reddit: hoc vehemens desiderium, necessarium fuit ad superandam difficultatem procurandæ sobolis.

II. Res summè difficilis est Virtus; est enim sita in arduo, & horrenti jugo posita, quod ipsum, potens est stimulus ad acuendum desiderium, & incitandam Voluntatem. Quæ enim formositate sunt eximia, dignitate prima, usu salutaria, eo vehementius generosum animum ad potiundum solent incendere, si difficultatibus obsepta via est, atque interclusa, omnium enim, quæ labore, & studio ex-

quisito

(a)

quisito parantur, longè dulcior est fruitio, & voluptas inde liquidior percipitur, longè amabilius, gratiusque videri potest, liliū inter spinas, rosa inter aculeos, margarita in ostreo, in galareis aurum, in mœtâ bravium. Appetitus naturalis, est dispositio ad perfectionem naturalem: sic cupiditas magna, & lupernaturalis præparat ad perfectionem supernaturalem. Tota requiritur voluntas, totaque totius voluntatis cupiditas, ut præ difficultatibus non deficias. Quandoquidem ubi in animo est Virtus, ibi velut in sacrario, est Deus, isque fit infinitus, qui plusquam infinitè deberet desiderari, quomodo ita desiderando langues, & in concupiscendâ Virtute torpes? Fluxa Naturæ, & caduca Fortunæ bona desiderantur centies & millies, plusquam merentur desiderari, & tamen non obtinentur: quomodo tam remissus es in desiderando bonum, de quo dicit Sapiens: [a] *Omne desiderabile non potest ei comparari?*

II. Interim Virtus quam multum æstimatur, tam parum desideratur. Iniquâ partitione colimus Virtutem solo Intellectu, Vitia, Voluntate. Error hic inde oritur, quia secernimus bonum honestum ab Utili, cum nihil sit utile, nisi & honestum. Quæ utilia sunt possunt mutuo accipi, alius accomodabit: alia possunt substitui. Sola Virtus sine vicario est, est ipsa rerum omnium vicaria. Sola virtus, mutuum non accipit. Quem tibi putas utiliozem, qui commodat, aut mutuatur, an qui donat? plus dices donantem prodesse, quam mutuantem. Fortuna ad summum, bona sua commodat, postea repetit: Natura mutuatur, similia exigit: Virtus dat, nulla revocat:

(a) Prov. 8. 11.

Quid

Quid plura? Eligenda est potius Honestas pericula, quam Utilitas tuta. Sed præter Honestatem, securitas, nec utilitas est, non dico tuta; sed sola virtus est potens prodesse: quidquid juvat, illam juvat. Itaque omnis favor, omne emolumentum Virtus est, aut Virtutem respicit: sive à Virtute fit, sive per ipsam. Alium, si tuis opibus juves, pedes, quibus juves: Virtus cum juvat, juvatur, citat subsidio. Hæc tanta bona, cum Virtus suo contineat complexu, cur eam tuo non dignaris affectu? Cur non desideras, quod tuum potest implere desiderium? Virtus non est noxia, quia nemini nocere non est egens, quia quemlibet ditat. Ardes ergo noxiè ditari? In promptu est modus quem induat hic versus.

Hic bene se ditat, qui semper noxia vitat.

28. DIES SEPTEMBRIS.

Nihil est, exceptâ virtute, quod mortali manu, et animo immortalis, quæri possit. *Valerius Maximus lib. 5. cap. 6.*

Virtus labore acquiritur.

Quid te casto labore multa querere conquereris? Quidquid hic quærit, vel mortale corpus, vel immortalis animus, sola Virtute excepta, non est dignum quæstu, indignissimum obtentu. Itaque, ut canis venaticus sagacissimè odoratur, & investigat prædam: sic animus immortalis in hac vita mortali, nihil non agat, ut Virtutes acquirat, acquiras augeat. Est enim proprium Virtutis, non quid actum, sed quid agendum sit; nec quid absit sibi, sed quid desit.